

Assemblea de Catalunya

PORTAVEU

II ÈPOCA

Nº 6 - JULIOL 1978

KAMPORA ! (QUE SE'N VAGIN !)

Es van aclarint les coses. Cadascú es va traient les dents postisses o la perruca. Se'ls veu la cua. Sobretot a aquells que s'autoanomenen defensors de la democràcia. I els en donem les gràcies.

Els dos costats de la tenalla del sistema es van definint. D'una banda "l'oposició" - sobretot la que es mou en l'òrbita de Don Santiago Carrillo - que aixecà la seva veu demanant ordre i exigint un decret llei "antiterrorisme" quan la mort del periodista Portell, tot manifestant-se als crits d'AUTONOMIA Y PAZ, mentre ara, davant de la repressió indiscriminada que altra volta ha tacat de sang la terra germana d'EUSKADI, s'ha negat a signar els comunicats de repulsa i demanda de responsabilitats que feren totes les forces polítiques basques, des dels "abertzales" del KAS fins el mateix PSOE o el PNB.

De l'altra banda el govern ha utilitzat la mateixa política agressiva amb què sempre ha afligit la nació basca: la repressió i el genocidi gradual. El senyor Martín Villa pogué dir que "lo nuestro son errores, lo otro son crímenes" i va quedar ben clar que no s'exigiran responsabilitats als caps que ordenaren, planejaren i dirigiren la massacre d'Iruña o les accions de Donostia o els aldarulls i destrosses provocats pels anti-disturbis a Errenteria. Més clar l'aigua: no tindran - ni tindrem - AUTODETERMINACIÓ!

El poble basc ens dona la mesura exacta de fins on, el govern i els polítics que el sustenten, ens permetran arribar a les nacions sotmeses a l'estat espanyol, alhora que ens assenyala tota la lluita, lluita dura i llarga, que encara ens resta fins arribar a aquells objectius que el senyor ministre de l'"interior" ens nega ben explícitament.

I que consti que cap solució policial no acabarà amb la resistència nacional dels bascos, com tampoc amb la dels gallecs ni amb la dels catalans. Per molts decrets anti-terroristes que ens dediquem. Per doctes raons que ens vulguem encolomar. Per moltes jugades que ens facin uns cossos repressius que han estat i encara són intocables i que continuen essent comanats per la mateixa gent que s'ha engraiat en el llarg període de la dictadura amb les eines del terror i de la manipulació.

Cal que ho sàpiguen, sense que els en quedi ni el més petit dubte: del nostre país estant i ben fidels al quart punt de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA que proposa "...la lluita solidària amb les nacions oprimides de l'estat espanyol...", estem al costat del poble d'Euskadi, junts en el mateix camí, sense renúncies i sense claudicacions.

I si no els plau, cridarem ben fort, com crida el poble basc: KAMPORA ! (QUE SE'N VAGIN !)

contra la Constitució:

**auto-
deter-
mi-
nació**

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

COMUNICAT DE LA VIII SESSIÓ PLENÀRIA DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Reunida la Sessió Plenària, ha pres els següents acords:

I.- Aprovar el manifest contra la Constitució analitzada en funció dels quatre punts programàtics. Manifest que es farà públic en el context de la campanya "CONTRA LA CONSTITUCIÓ, AUTODETERMINACIÓ".

II.- Promoure una reunió a fi de coordinar totes les forces que lluiten contra la constitució de cara a adoptar una actitud conjunta davant l'inevitable referèndum.

III.- Protestar enèrgicament per la brutal actuació de les forces repressives en els actes festius a Truñá i que ha ocasionat centenars de ferits. Denunciem alhora el decret llei antiterrorista com a forma permanent d'estat d'excepció.

IV.- Sumar-se a totes les manifestacions que rebutgen el peatge a l'autopista B-30, i denunciar que mentre a Madrid tenen les autopistes gratuïtes gràcies a la nostra contribució, aquí ens les volen fer pagar, fet demostratiu del nul poder de la Generalitat.

V.- Reafirmar el dret a la llibertat d'expressió, negat una vegada més en els casos Andalan, Papus, Col·lectiu Onomatopeia i Els Joglars que encara resten a la presó.

VI.- Fidels a l'esperit del quart punt de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, la Plenària acorda trametre un missatge a l'O U A, manifestant la nostra solidaritat amb la lluita del poble canari.

COMISSIÓ PLENÀRIA DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Sant Celoni, a 9 de juliol del 1978

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, reunida en sessió plenària el propassat dia 9 de juliol, acordà encarregar al Secretariat d'adreçar un missatge a la Conferència de la O U A, en el qual es manifestés la seva solidaritat amb la lluita que desenvolupa la nació canària pel seu alliberament.

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA és així fidel al quart punt de la seva declaració programàtica en tant que sent com a pròpia la lluita que sostenen els pobles oprimits de tot el món per la seva emancipació.

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA reivindica el dret a l'autodeterminació per al poble guanche sotmès al colonialisme espanyol des de fa segles, colonialisme que ha mantingut sobre l'arxipièlag l'única política que coneix plenament i de sempre: la política de l'exploatació permanent de les classes populars. La política de la imposició d'unes institucions al servei dels interessos centrals. La política de la repressió sistemàtica i indiscriminada.

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA denuncia, doncs, l'atorgació de la falsa preautonomia per a les Illes Canàries, totalment buida de contingut i mera descentralització administrativa sense cap poder efectiu, com una farsa de cara a l'opinió pública i que, en darrer terme no fa altra cosa que encoratjar la nació canària a proseguir el recte camí fins a assolir les formes d'exercir la seva veritable sobirania nacional.

Pel Secretariat,

Núria Martín i Comas
del nucli impulsor de l'Assemblea de l'Esquerra de l'Eixample
Albert Carrasco i Guasques
del nucli impulsor de l'Assemblea de Sant Andreu

REFLEXIÓ D'UNA DONA

TREBALLADORA

Pensant en l'emancipació de la dona se m'agut de fer unes observacions sobre una qüestió que encara no està pas massa aclarida.

Perquè les dones obreres, en funció de tals, traiem tan pocs avantatges del nostre legítim dret? Per què ens hem deixat enredar tantes vegades, si des de fa molts anys sabem que la nostra condició ens confereix uns drets inalienables?

A més del treball la dona ocupa en la societat de consum el lloc d'una màquina reproductora de la qual surt el producte que, en la fàbrica, donarà continuïtat a l'engranatge que enriqueix la producció de mercat o que, en el camp vetllarà pel màxim rendiment de les collites.

L'estat capitalista vol la dona per les diverses aportacions que li proporciona. Jo en soc una, producte d'un temps enterbolit. Vaig néixer l'any 1937. En unir-me en matrimoni vaig muntar una petita comunitat social, convençuda que aquell home tenia les mateixes obligacions i drets que jo. Quan el nucli es va desfer el producte que va quedar-ne - dues filles - resta baix la responsabilitat de la mare, amb totes les obligacions inherents, mentre que tots els drets són del pare. Tot això per culpa de unes lleis que donen via lliure i suport a l'home perquè "llueixi" la seva condició de pare "conscient" mentre cauen sobre les espatlles de la dona les despeses de la manutenció, ensenyament, vestir i un llarg etcètera.

Quan a aquesta dona se li acut de pensar en tot plegat no pot evitar el retret d'injustícia i quan ho comenta amb els seus companys s'adona que fins ara tot ha estat una mentida.

Quin dia es faran efectius els nostres drets?

Joana Grasa
DEL NUCLI IMPULSOR DE L'ASSEMBLEA DEL MASNOU.

MANIFEST PER A LA CAMPANYA :

A QUI DEFENSA LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA ?

Manifestament, la constitució és un intent de legitimar l'actual pseudo-democràcia muntada damunt de les institucions fonamentals del franquisme, amb els seus polítics més representatius, l'exèrcit i la monarquia al capdamunt, imposada sense tenir en compte la voluntat popular. Aquesta situació ha estat possible gràcies a la col·laboració de l'oposició parlamentària, que va acceptar la via reformista, en el projecte polític de les classes opressores.

Qui, en definitiva, es beneficia de la constitució, doncs ? Són precisament els sectors dominants del continuisme franquista, ajustats al nou model econòmic subordinat al capital monopolista de dintre i de fora de l'estat espanyol, els qui es mantenen en el poder, la qual cosa queda explicitada en el text constitucional amb l'afirmació de l'economia de mercat. (article 34).

Alhora el projecte de constitució permet i dona via lliure a la promulgació d'una sèrie de lleis que hipotequen el futur de les classes populars i li neguen la tan brandada sobirania: una llei anti-terrorisme sota la qual es vol imposar un autèntic estat d'excepció. Unes pre-autonomies més tedriques que reals, sense contingut polític efectiu i fonamentades en un model únic. Un pla energètic que comporta la nuclearització del principat i deixa el nostre futur nacional en mans de les multinacionals. Una acció sindical que retalla les atribucions dels representants obrers i no permet la necessària assemblea d'empresa.

QUE SIGNIFICA LA CONSTITUCIÓ PER A LA NACIÓ CATALANA ?

D'entrada la constitució silencia el dret a l'autodeterminació, per tant, implícitament el nega en tant que ens imposa a totes les nacions de l'estat "la nació espanyola como pàtria común e indivisible..." (art. 2) perpetuant així la nostra secular opressió nacional. I, no solament ens nega en tant que nació, sinó que a més prohibeix la federació o interfereix qualsevol mena de relació entre els Països Catalans (art.137), en clara vulneració dels punts III i IV de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

La constitució, encara, perpetua l'agressió cultural i lingüística contra el nostre poble

contra la Constitució:
**auto-
deter-
mi-
nació !!!**
ASSEMBLEA DE CATALUNYA

en tant que imposa com a obligatòria la llengua castellana (art.3) mentre el català no mereix, en general, aquest tracte, impedit així la nostra normalització cultural i humana, un punt bàsic de la qual és l'ús oficial del català.

La constitució, en definitiva, nega tot allò pel qual el poble català ha lluitat al llarg de tants anys: els principis i les institucions configurades en l'estatut del 1932, com a via vers el ple exercici del dret a l'autodeterminació. I ho nega en conferir la sobirania "en todo el territorio español" al Tribunal Suprem de l'estat (art.115) amb la qual cosa es converteix en una farsa inútil el nostre Tribunal de Cassació de Catalunya. D'altra banda l'article 142 nega la plena sobirania legislativa del nostre Parlament.

QUE SIGNIFICA LA CONSTITUCIÓ PER AL POBLE TREBALLADOR ?

La constitució, seguint la línia del Pacte de la Moncloa, reforça el poder de l'empresariat en tant que li permet d'establir el lock-out, l'acomiadament lliure, l'acompliment dels convenis dominats pels interessos de la patronal, alhora que silencia el dret a la vaga i limita la lliure sindicació, mentre que la representativitat dels treballadors queda exclusivament en mans de les burocràcies sindicals.

D'altra banda la constitució, d'acord amb l'actual model econòmic, afavoreix en aquests moments l'atur obrer i possibilita una progressiva desaparició de la petita empresa en mans del gran capital.

LA CONSTITUCIÓ CONTRA LES LLIBERTATS DEL POBLE

La constitució, pel fet de conferir representativitat únicament a través dels canals parlamentaris i encara no prou representatius, nega l'accés efectiu del poble al poder polític i econòmic, reivindicació present en el segon punt de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA des de la seva mateixa fundació. Al mateix temps impossibilita que el poble pugui exercir la seva funció

(acaba a la pàgina següent)

EL SECRETARIAT INFORMA

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, a través d'una parada on es venien, entre d'altres coses, Portaveus, adhesius de la campanya "Contra la Constitució: AUTODETERMINACIÓ" i mapes dels Països Catalans, estigué present al festival de la cançó que enguany ha estat anomenat "Canet 78". L'afluència de públic en el sector on alguns partits polítics i d'altres organitzacions diverses havien instal·lat llurs parades fou constant i comportà per a l'ASSEMBLEA una recaptació propera a les dotze mil pessetes.

Un membre del Secretariat assistí al consell d'accionistes del diari AVUI i va intervenir en el sentit de demanar a la direcció del periòdic una major atenció a les informacions trameses per l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. La resposta fou favorable i se'ns oferí de col·laborar en la secció "Diàleg" amb la publicació d'algun article.

El Secretariat, dins el marc de la campanya iniciada després de la VIII Sessió Plenària, ha fet una primera edició de 50.000 adhesius "Contra la Constitució: AUTODETERMINACIÓ", el grafisme dels quals reproduïm en la present edició del PORTAVEUS i la difusió dels quals ja ha començat. Encarim

a totes les Assemblees territorials que s'apressin a formalitzar les demandes corresponents a fi de garantir la màxima difusió de l'adhesiu, i per tant de la mateixa campanya, com d'amortitzar-ne el crescut pressupost econòmic.

Aquest Secretariat denuncia la frapant agressió a la llibertat comesa en la persona de l'artista i travesti Ocaña i altres dos companys, així com dels maltractes inflingits, tot plegat pel sol fet de passejar-se per les Rambles barcelonines vestit d'àvia.

Les conclusions són clares: no hi ha llibertat, no hi ha respecte a la persona humana, no han canviat gaire les coses.

En compliment de l'acord pres en la VIII Sessió Plenària i explicitat en el punt II del corresponent comunicat, el Secretariat va tenir cura de promoure una reunió, amb caràcter d'autoconvocatòria, adreçada a totes les organitzacions, polítiques o no, que s'oposessin a la constitució. A la reunió només hi assistiren sis organitzacions, les quals prengueren l'acord de trametre a la premsa una nota informativa renovant la convocatòria per al divendres, dia 28 del mes que som. Aquesta nota només fou publicada pel diari AVUI i la revista CANIGO.

A TOTES LES DELEGACIONS TERRITORIALS QUE VULGUIN FER COMANDES DE PORTAVEUS, ADHESIUS, TRAMETRE COL·LABORACIONS, REBRE INFORMACIÓ O PARTICIPAR EN EL SECRETARIAT:

Cada dijous, a les 7, al convent dels Caputxins de Pompeia (Diagonal-Passeig de Gràcia)
Adreça postal: c/ Neopàtria, 96 - BARCELONA (30) Telefons: 217.38.21 - 390.29.16

(ve de la pàgina anterior)

MANIFESTI...

de crítica i de control del poder a través de la seva organització, cosa imprescindible per a fer real la seva sobirania.

La constitució espanyola és contrària a les relacions socials lliures en fomentar la família, en la seva forma tradicional, com a cèl·lula privilegiada de la societat. Aiximateix l'estat no es responsabilitza ni controla la situació dels fills, haguts fora o dins del matrimoni (art.35). Igualment, la problemàtica de la dona és silenciada en no admetre explícitament el divorci i barrar les portes a l'avortament, mantenint, però, tots els canals ideològics i socials que continuen la seva sobreexplotació econòmica i marginació social. També es perpetua l'opressió de la joventut i d'altres sectors marginats.

QUÈ CAL FER DAVANT DE LA CONSTITUCIÓ ?

D'entrada resulta evident que cal una ampla informació que arribi a tots els sectors populars sobretot els menys polititzats. És massa el que, com a poble, ens juguem en la constitució perquè ens puguem permetre de sumir-nos en una indiferència inconscient o en un fatalisme alienador, tot renunciant a qualsevol possibilitat de resposta del poble. A partir d'aquesta informació, tan necessària, cal realitzar una tasca de sensibilització, conscienciació i organització, que faci possible en la màxima mesura la mobilització de les classes populars en un sentit de rebuig actiu de la constitució. En darrer terme cal intentar l'impossible per tal d'arribar a una coordinació de tots aquells sectors polítics, socials, culturals o entitats diverses que assumeixin una semblant actitud de rebuig i que permeti l'adopció d'una resposta unitària davant de l'inevitable referèndum.

TEXT APROVAT PER LA VIII SESSIÓ DE LA COMISSIÓ PLENÀRIA

A Sant Geloni, diumenge, dia 9 de juliol del 1978

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

